

Predica la Duminica Sfântului Apostol Toma
(26/4/2020)

Astăzi comemorăm declarația de credință a Sfântului Apostol Toma Hristos a Inviat și I-a zis Domnul meu și Dumnezeu meu (vezi Ioan 20:28). Este a 8-a zi după Paști, și se numește "Duminica Tomii" în memoria acestui eveniment. Din ceea ce știm din Evangheliile, Sfântul Toma a fost pescar. Există o mențiune specială despre el ca a pescuit în Marea Galileii (de asemenea, numita Tiberiadei) (vezi Ioan 21:1-3). Fără îndoială, Domnul l-a chemat, de asemenea, pe Sfântul Toma din apă pentru a-L urma, așa a făcut cu Sf. Petru, Ioan și ceilalți. Sfântul Toma l-a iubit foarte mult pe Hristos și i-a fost devotat. Când Domnul i-a anunțat pe ucenicii Săi că Lazăr a murit și că El trebuia să meargă în Betania de la periferia Ierusalimului (unde evreii conspirau să-L omoare), Sfântul Toma a fost cel care le-a spus celorlalți: *"Să mergem și noi, să murim cu El"* (Ioan 11:16).

Era un om care nu permitea nimic să-i stea în cale a ceea ce trebuia să facă, ceea ce avea să dovedească odată cu viața. El a fost practic și ghidat de experiență și rațiune, mai degrabă decât emoție sau sentiment. El nu a fost mulțumit de noțiuni vagi, dar a vrut răspunsuri directe. Există mai multe mențiuni în Evangheliile care ilustrează acest lucru (vezi Ioan 14:2-5). Acesta este în cazul special atunci când Iisus și-a făcut apariția în ziua Invierii Sale către ceilalți Zece Ucenici. St. Toma nu era acolo atunci. Când s-a întors în compania lor, ceilalți i-au declarat că l-au văzut pe Domnul și că El a Inviat. Sfântul Toma nu a fost convins, spunând că el nu va crede dacă nu-L vede și nu-i atinge rănilor.

Un astfel de scepticism din partea unuia dintre apostoli poate veni ca o surpriză pentru noi, dar această îndoială s-a dovedit a fi un act de dispensare a lui Dumnezeu, deoarece îi răspunde celor care ar contesta natura divină a lui Hristos. Este o replică la ideea că într-un fel Invierea lui Hristos este o iluzie sau înșelăciune de către cei care au fost devotați Lui. Realitatea era mult diferită, și nu numai Sfântul Toma se îndoia. Când purtătorii de smirnă au venit și au anunțat Invierea Domnului, a fost primită? *"Si cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut"* (Luca 24:11). Această luptă inițială de a crede în Hristos cel Inviat este un exemplu pentru cei din toate epocile până în prezent, care se luptă cu credința. Apostolii au declarat Invierea lui Hristos după ce l-au văzut, i-au vorbit și au trăit cu El timp de 40 de zile după Invierea Sa---o mărturisire a credinței semnată cu propriul lor sânge! Ei au fost persecutați, închiși, torturați, exilați și martirizați tocmai pentru că l-au proclamat pe Hristos cel Inviat ca Dumnezeu adevărat.

Acest lucru a fost cu siguranță cazul Sfântului Apostol Toma. După proclamarea sa în fața lui Iisus (*"Domnul meu și Dumnezeu meu"*) și iluminarea de către Duhul Sfânt la Rusalii, el și-a dedicat întreaga viață predicării Evangheliei Domnului Inviat. Această misiune l-a dus din Persia până în India, unde mulți oameni credeau în Hristos. Dragostea lui pentru bolnavi și nevoiași, imbinată cu învățatură inspirată și miracole uimitoare, a atras multe mulțimi. Printre ei s-au numărat regele indian Gundaphar și soția sa. El a continuat această lucrare apostolică în anii noului rege Mideus, a inclus-o pe regina Tertea și pe copiii ei botezându-i. Acest lucru l-a înfuriat pe rege, care a ordonat apoi ca apostolul lui Hristos să fie executat. Acest lucru s-a făcut în anul 72 d.C., când soldații regelui l-au condus pe Sfântul Toma pe munte, unde i-au străpuns corpul cu săbiile lor. Acesta este modul în care biserica Malabar din sud-vestul Indiei a fost înființată, care este cunoscută chiar și astăzi sub numele de Biserica Sfântului Apostol Toma .

Trei sute de ani mai târziu, în anul 357 d.Hr., moaștele Sfântului Toma au fost aduse în Biserica Sfinților Apostoli din Constantinopol, pentru a îndeplini dorința Sfântului Constantin cel Mare de a onora toți apostolii din capitală.

Preaiubiții mei frați și surori, după declarația Sfântului Toma, pe care am auzit-o în Evanghelia Sfântă, Domnul i-a răspuns: *"Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiti cei ce nu au văzut și au crezut"*(Ioan 20:29). Fie ca noi să fim numărați printre cei care nu văd, și totuși cred. Fie ca noi să fim și cu cei care nu numai cred în Invierea lui Hristos, dar, așa scrie Sfântul Apostol Pavel, "Ca să-l cunosc pe El și puterea invierii Lui", aducând o nouă viață spirituală (vezi Filipeni 3:10). Amin.